

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/314/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514202888
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3514202888.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa X. P., bytom Z., M. XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou H. G., s.r.o., so sídlom V., U. XX, proti odporcom 1/ Ing. L. M., bytom F. Z., F. XXX/X, 2/ U.. R. M., bytom F. Z., F. XXX/X, obaja zastúpení JUDr. X. T., advokátom, so sídlom P., E. V. XXX/X, o zaplatenie úrokov z omeškania a iné, o odvolaní navrhovateľa a odporcov 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 30. septembra 2014, č.k. 10C/103/2014-71 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

Odporcovia 1/, 2/ sú **p o v i n n í** spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 190,91 eur na účet Advokátskej kancelárie H. G. s.r.o. V., do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcom 1/, 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 4128,43 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol tak, že odporcom 1/, 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 2.596,15 Eur titulom trov právneho zastúpenia a 261,27 Eur titulom zaplateného súdneho poplatku, všetko k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Vychádzal zo zistenia, že dňa 23.10.2013 bola uzatvorená medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcami ako dlžníkmi zmluva o pôžičke, predmetom ktorej bolo požičanie finančných prostriedkov vo výške 25.000,- Eur. Zmluvné strany si dohodli 5,00 % ročný úrok a pre prípad nezaplatenia istiny bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 0,03 % denne z neuhradenej sumy. Splatnosť pôžičky bola jeden mesiac, t.j. pôžička mala byť uhradená do 23.11.2013. Odporcovia si svoju povinnosť riadne nespĺnili, istinu uhradili až dňa 27.08.2014.

Dňa 23.10.2013 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi odporcami ako predávajúcimi a navrhovateľom ako kupujúcim na byt nachádzajúci sa v k.ú. M. za cenu 25.000,- Eur. Zmluvné strany si dohodli, že kúpna cena je splatná najneskôr v deň podania návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Z dokazovania vyplynulo, že navrhovateľ nepodal návrh na vklad do katastra nehnuteľností, teda kúpna cena nebola ani v čase rozhodovania súdu splatná. Navyiac z vyjadrenia odporcov vyplýva, že byt počas súdneho konania predali tretej osobe a zo získaných finančných prostriedkov z predaja vyplatili istinu z pôžičky navrhovateľovi. Listom zo dňa 22.05.2014 odporcovia započítali svoju pohľadávku z kúpnej ceny z titulu kúpnej zmluvy na pohľadávku navrhovateľa z pôžičky z titulu zmluvy o pôžičke. Na podklade vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrh je dôvodný. Navrhovateľ s odporcom uzavreli zmluvu o pôžičke, na základe ktorej navrhovateľ odporcom požičal 25.000,- Eur. Obrana odporcov, že s navrhovateľom ako kupujúcim mali uzatvorenú kúpnu zmluvu na predaj ich bytu za 25.000,- Eur, a že došlo k vzájomnému započítaniu pohľadávok, súd nezval

do úvahy z dôvodu, že odporcovia nepreukázali, že kúpna cena z titulu kúpnej zmluvy bola splatná. Započítanie je jednostranný právny úkon, na ktorý sa nevyžaduje súhlas druhého účastníka, pretože ho možno vykonať aj proti jeho vôli. Započítaciu námietku (započítací prejav) možno uplatniť po tom, keď sa pohľadávky stretli, a to od okamihu zročnosti pohľadávky, ktorá sa stala zročnou ako posledná. Vtedy dôjde k zániku pohľadávok v dôsledku započítania, a to v rozsahu, v akom sa navzájom kryjú. Zmluvné strany z titulu zmluvy o pôžičke zo dňa 23.10.2013 si dohodli, že pôžička je splatná dňa 23.11.2013, bude úročná vo výške 5,00 % ročne a pre prípad omeškania odporcov s platením dlhu bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 0,03 % denne z neuhradenej sumy. Odporcovia si svoje povinnosti riadne neplnili, istinu uhradili až dňa 27.08.2014. Navrhovateľovi z dôvodu porušenia svojich povinností vznikol nárok na úroky, zmluvnú pokutu a úroky z omeškania, ktoré si uplatnil v celom rozsahu. Keďže nedošlo k dobrovoľnému a včasnému plneniu zo strany odporcov, súd ich rozsudkom zaviazal na úhradu kapitalizovaného príslušenstva (5,00 % ročný úrok zo sumy 25.000,- Eur od 23.10.2013 do 27.08.2014, čo činí 1.056,50 Eur a zmluvnú pokutu vo výške 0,03 % denne zo sumy 25.000,- Eur od 24.11.2013 do 27.08.2014, čo činí 2.077,50,- Eur), spolu s úrokmi z omeškania, ktoré bolo uplatnené v súlade s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z., platného v rozhodnom čase (5,28 % ročne zo sumy 25.000,- Eur od 24.11.2013 do 27.08.2014, čo činí 994,43 Eur). Súd neuznal námietku odporcov, že predaj bytu mal zabezpečiť pohľadávku navrhovateľa z titulu zmluvy o pôžičke, nakoľko obsah predložených zmlúv takéto zmluvné dojednania neobsahujú. Právne rozhodnutie odôvodnil ust. § 657, § 658 ods. 1, § 544 ods. 1,2, § 37 ods. 1, § 580, § 517 ods. 1,2 Obč. zákonníka. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v zmysle § 137 O.s.p. a § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), c), § 16 ods. 3, § 17 ods. 1, § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. nasledovne: Hodnota sporu: 38.687,50 Eur = 25.000,- Eur + 13.687,50 Eur (zmluvná pokuta - § 10 ods. 3 vyhlášky) 26.02.2014 - za prevzatie a prípravu zastúpenia 499,57 Eur, 26.03.2014 - za písomne podanie na súd (návrh) 499,57 Eur, 16.06.2011 - za písomne podanie na súd (vyjadrenie k odporu) 499,57 Eur, 09.03.2011 - za písomne podanie na súd (späťvzatie zo sumy 25.000 Eur) 419,94 Eur, 09.09.2014 - za účasť na pojednávaní (zo sumy 4.128,43 Eur) 151,05 Eur. Paušálna náhrada 5 x 8,04 Eur 40,20 Eur, 09.09.2014 - náhrada za stratu času 4 polhodiny po 13,40 Eur za cestu Bratislava - Nové Mesto nad Váhom a späť 53,56Eur. Spolu 2.163,46 Eur + 20 % DPH 432,69 Eur. Trovy právneho zastúpenia predstavujú 2.596,15 Eur. Súdny poplatok činí 261,27 Eur. Trovy konania spolu 2.857,42 Eur. Súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania za písomné podanie protistrane zo dňa 02.03.2014, nakoľko tento úkon nie je vykázaný doručenkou od odporcu 1/, a pritom mal byť vykonaný pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu, teda tento úkon bol vykonaný pred začatím súdneho konania.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a odporcovia 1/,2/.

Navrhovateľ odvolaním napadol výrok rozsudku súdu prvého stupňa o náhrade trov konania. Namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne posúdenie veci. Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti označil za arbitrárny, formalistický a nepreskúmateľný. Navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, resp. zmeniť tak, že odporcom 1/, 2/ bude uložená povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania titulom právneho zastúpenia vo výške 3205,28 eur. Nestotožnil sa s právnym záverom súdu prvého stupňa, keď za písomné podanie protistrane týkajúce sa veci samej -predžalobná výzva - mu nebola priznaná odmena za tento úkon právnej služby vo výške 609,13 eur. Poukázal na spôsob doručovania tejto výzvy odporcom 1/, 2/.Mal za to, že k priznaniu náhrady trov konania za písomné podanie protistrane (predžalobná výzva) celkom postačilo jej doručenie odporcovi 2/. Odhliadnuc od toho, predžalobná výzva bola účinná aj voči odporcovi 1/, pretože sa dostala do sféry jeho dispozície a mal možnosť si ju prevziať. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, ktorú špecifikoval.

Odporcovia 1/, 2/ sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrili.

Odporcovia 1/, 2/ odvolaním napadli rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu. Namietali, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav a nesprávne právne posúdenie veci. Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa navrhli zmeniť a návrh navrhovateľa zamietnuť, resp. zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukázali na to, že v zmysle dohody o pôžičke bola k zmluve o pôžičke urobená i zabezpečujúca kúpna zmluva na ich byt s tým, že v prípade nesplnenia dohody o pôžičke vrátením dlhu, byt sa stane vlastníctvom navrhovateľa. Dôvodili, že po uplynutí splatnosti o pôžičke pokladali dlh za zaplatený a to vkladom predmetnej kúpnej zmluvy do katastra nehnuteľností. Až

mailovým oznámením navrhovateľa zo dňa 29.07.2014 sa dozvedeli, že sa tak nestalo a že navrhovateľ pokladá predmetnú zmluvu o pôžičke za neplatnú. Dôvod neplatnosti však neuviedol a preto sa pokúsili predmetnú kúpnu zmluvu zrušiť dohodou. Ďalej poukázali na to, že si neboli vedomí vady, ktorá by spôsobovala neplatnosť zmluvy. Uviedli, že boli presvedčení, že nakoľko zo závažných dôvodov neboli schopní splniť svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o pôžičke, navrhovateľ uplatnil svoj nárok, vyzdvihol bezodkladne predmetnú kúpnu zmluvu z notárskej úschovy a vykonal kroky smerujúce ku vkladu uvedenej kúpnej zmluvy na katastri nehnuteľností. Ďalej dôvodili, že navrhovateľ od 23.11.2013 (kedy bola pôžička splatná) až do 29.07.2014 (kedy právny zástupca navrhovateľa oznámil, že kúpnu zmluvu zo dňa 22.10.2013 považuje za absolútne neplatnú), žiadnym relevantným spôsobom kúpnu zmluvu nespochybnil. Mali za to, že vady predmetnej kúpnej zmluvy sú vady odstrániteľné, ale navrhovateľ sa ich nikdy nepokúsil odstrániť. Pokiaľ sa týka započítania, boli presvedčení, že navrhovateľ sa na základe kúpnej zmluvy stal vlastníkom bytu, ktorý bol predmetom tejto kúpnej zmluvy a teda pohľadávky vyplývajúce zo zmluvy o pôžičke zo dňa 22.10.2013 a kúpnej zmluvy zo dňa 22.10.2013 sa stretli, a teda nie je prekážka, pre ktorú by nemohli byť vzájomne započítané. Mali za to, že omeškanie a spor spôsobil sám navrhovateľ svojím konaním, resp. nekonaním. Trovy konania v danej veci preto nepovažovali za účelne vynaložené.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcov 1/, 2/ navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej ako vecne správny potvrdiť. Odvolanie odporcov 1/, 2/ označil za účelové, v snahe oddialiť skončenie sporu. Pokiaľ sa odporcovia odvolávajú na kúpnu zmluvu zo dňa 23.10.2013, túto dali vyhotoviť oni a teda prípadné vady takej zmluvy sú predovšetkým na ľarchu odporcov. Poukázal na to, že predovšetkým kúpna zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 5 ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z. a preto je absolútne neplatným právnym úkonom. Okrem toho, z tejto kúpnej zmluvy nevyplýva žiadny záväzkový spôsob splnenia dlhu zo zmluvy o pôžičke uzavretej medzi navrhovateľom a odporcami 1/, 2/ zo dňa 23.10.1993. Ďalej uviedol, že predmetná kúpna zmluva nemôže byť dodatkom k zmluve o pôžičke zo dňa 23.10.2013 ani z hľadiska dohodnutej formy, keď podľa článku V. zmluvy o pôžičke ju je možné meniť, či dopĺňať len číslovanými písomnými dodatkami. Kúpna zmluva rozhodne nespĺňala ani uvedenú formu dodatku k zmluve o pôžičke. Ďalej poukázal na to, že nie je možné domáhať sa zaplatenia kúpnej ceny z absolútne neplatnej kúpnej ceny, tak ako sa o to pokúšali odporcovia 1/, 2/. Mal za to, že odporcovia 1/, 2/ jednoznačne prinajmenšom svojou neobstaranosťou zaviniли porušenie svojej povinnosti vrátiť pôžičku včas v lehote podľa článku II. zmluvy o pôžičke, čím navrhovateľovi vzniklo okrem práva na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa článku IV. zmluvy o pôžičke, aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania a aj právo na úrok podľa článku II. zmluvy o pôžičke. Uplatnenú náhradu trov konania považoval za účelné trovy. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, ktorú špecifikoval.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 2 písm. c) O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa ani odvolanie odporcov 1/, 2/ nie sú dôvodné.

Odporcovia 1/, 2/ uplatnili ako odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d) a § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.

Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až 135 O.s.p..

K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu

právnou normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

Odvolačný súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až §135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok vo veci nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver. Podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto v celom rozsahu odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odporcovia 1/, 2/ argumentujú skutočnosťami, s ktorými sa súd prvého stupňa pri rozhodovaní vo veci samej vecne správne vypořiadal a ich námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Podľa § 657 Obč. zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Obč. zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 544 ods. 1,2 Obč. zákonníka, ak strany dojednanú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

K námietkam odvolateľov a k hmotnoprávnemu posúdeniu veci dovolací súd dodáva, že medzi účastníkmi konania bola dňa 23.10.2013 uzavretá písomná zmluva o pôžičke, na základe ktorej navrhovateľ požičal odporcom 1/, 2/ sumu 25.000 eur. V článku II. predmetnej zmluvy bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá splatnosť v trvaní jedného mesiaca odo dňa jej prevzatia, boli dohodnuté úroky vo výške 5% ročne. Z článku IV. predmetnej zmluvy vyplýva, že v prípade, že dlžník nevráti dlh v dohodnutej lehote, je povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,03% denne z včas nevrátenej sumy. V článku V. si zmluvné strany dohodli, že meniť či dopĺňať zmluvu možno len číselnými písomnými dodatkami. Z uvedeného je zrejmé, že splatnosť pôžičky bol jeden mesiac, t.j. odporcovia 1/, 2/ boli povinní vrátiť poskytnutú pôžičku do 23.11.2013. Nakoľko sa odporcovia 1/, 2/ s plnením svojho záväzku dostali do omeškania, pôžičku - istinu 25.000 eur uhradili až dňa 27.08.2014, sú povinní okrem samotnej istiny zaplatiť navrhovateľovi úrok, zákonné úroky z omeškania a dojednanú zmluvnú pokutu, nakoľko medzi stranami vznikol záväzkový právny vzťah, ktorého obsahom boli vyššie uvedené práva a povinnosti. Tieto práva a povinnosti neboli účastníkmi menené, najmä účastníci si nedohodli inú splatnosť predmetnej pôžičky a preto splatnosť pôžičky nastala do jedného mesiaca od jej poskytnutia. Pokiaľ by malo dôjsť k zmene splatnosti, túto by si účastníci v zmysle článku V. predmetnej pôžičky museli dohodnúť písomným dodatkom číselne označeným. Takáto písomná dohoda nebola predložená ani tvrdená. Námietka odporcov 1/, 2/, že pri podpise zmluvy o pôžičke

došlo k uzavretiu zabezpečujúcej kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bol byt odporcov 1/, 2/ s tým, že v prípade nesplnenia dohody o pôžičke vrátením dlhu, sa predmetný byt stane vlastníctvom navrhovateľa, neobstojí. Odvolací súd, v súlade s názorom súdu prvého stupňa, má za to, že predaj bytu, ktorý mal zabezpečiť pohľadávku navrhovateľa z titulu zmluvy o pôžičke, nie je možné považovať za zmluvu o zabezpečení záväzku prevodom práva, nakoľko nespĺňa základné náležitosti pre takúto zmluvu v zmysle § 553a nasl. Obč. zákonníka. Okrem toho treba uviesť, že podstatné v danej veci je, že v zmluve o pôžičke nebola použitá forma zabezpečenia úveru zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva k dlžníkovej nehnuteľnosti. Nie je potom opodstatnená námietka odvolateľov, že v otázke započítania boli presvedčení, že navrhovateľ sa na základe predmetnej kúpnej zmluvy stal vlastníkom nehnuteľností. Nebola totiž povinnosť navrhovateľa v prípade nesplnenia záväzku zo strany odporcov 1/, 2/, aby podal návrh na vklad predmetnej kúpnej zmluvy. Odvolací súd už nad rámec odvolacích námietok udáva, že dojednanie prevodu práva, ako obligačného zabezpečovacieho inštitútu (pokiaľ spĺňa zákonom stanovené náležitosti), má v zásade len funkciu zabezpečovaciu a nie funkciu uhradzovaciu.

Pokiaľ sa týka odvolacej námietky navrhovateľa proti výroku o náhrade trov konania, táto nie je dôvodná. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že za úkon - predžalobná výzva - navrhovateľovi nepatrí odmena. Odvolací súd nepovažuje tento úkon za účelne vynaložený v súvislosti s uplatnením práva navrhovateľa na zaplatenie žalovanej sumy voči odporcom 1/, 2/ z dôvodu, že náklady spojené s predžalobnou výzvou nie sú úkonom, za ktorý sa poskytuje odmena v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, ako aj vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 2 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal túto náhradu vychádzajúc z hodnoty sporu 4128,43 eur za 1 úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 13.10.2014 - 151,05 eur + 1x režijný paušál 8,04 eur = 159,09 eur +20% DPH = 31,82 eur, spolu náhrada trov odvolacieho konania predstavuje sumu 190,91 eur (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení).

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.